

den ærede Minister saa ærlig at erkjende, at det var hans Pligt og Skyldighed som Minister selv at bære Ansvar og ikke at tillade, at det blev deelt af nogen Anden. Men jeg vil tillade mig paa Udvalgets Vegne at sige, at vi reise bestemt Modstand mod dette Vædringsforslag af det ærede Medlem, og det forekommer mig, at man ikke heller behøver udsørligt at udvilde, hvorfor vi maae gjøre dette. Det ligger i Sagens Natur, at naar man har en ansvarlig Regjering, hvem den udøvende Magt er overdraget til, maa man finde sig i, enten at vise denne Regjering Tillid, eller sørge for, at der kommer en anden, som man kan vise Tillid. Dette, ved alle mulige Leiligheder at ville forbeholde sig selv yderligere Deeltagelse i, hvad der henhører under Administrationen, er en forkeert Fremgangsmaade. Det var under den Forudsætning, jeg dengang overtog at gjennemføre denne Lov, og jeg tilstaaer, at jeg mindst havde ventet af det ærede Medlem, som er Formand for Udvalget, at han senere paa en saa paafaldende Maade, og jeg tør sige, i en saa ubetydelig Anledning, skulde gribe ind i denne Lovs Gjennemførelse. Jeg siger, at Anledningen er ikke meget betydelig, og jeg maa med et Par Ord oplyse det. Der er paa det Gadeareal, som er expropriert, ialt blevet fjernet 82 Bygninger. Deraf ere 19 blevne fjernede ved Expropriation mod taxeret Bederlag og de andre, nemlig 63, ere fjernede uden noget Bederlag. Der er nu af dette betydelige Antal af 82 Bygninger omfider 2, med Hensyn til hvilke Udvalget finder, at der ved at fjerne dem kan opstaae et Billighedskrav imod Statskassen. Naar man i Skrivelsen læser disse Uttringer om det store Ansvar, som Regjeringen vilde paatage sig ved under Gjennemførelsen af Loven at udsætte sig for disse Billighedskrav, skulde man troe, at der vilde kunne fremkomme meget betydelige Billighedskrav, men Udvalget har ved en Undersøgelse af Sagen, som desværre har fundet Sted efter den hele Optraeden overfor Regjeringen, men som kunde være gaaet forud, fundet, at Loven er gjennemført saa correct og med saamegen Humanitet og Billighed, at der allerhøist er to Tilfælde, hvor

der kunde gjøres Billighedskrav gjældende mod Staten, og de Summer, hvortil disse Billighedskrav kunde beløbe sig, være 2,000 Rd. paa det ene Sted og 1,200 Rd. paa det andet. Det er det uhyre Ansvar, Regjeringen var ifærd med at paatage sig, den uhyre Byrde, Regjeringen var ifærd med at paadrage Statskassen, og som gjorde det til en hellig Pligt for Udvalget nu at stoppe Regjeringen og sige: Nu maae I endelig ikke gaae videre; thi nu er det for galt! For en saa ringe Anlednings Skyld forlod Udvalget de Principer, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) med saamegen Sandhed og Kraft havde fremsat ved en tidligere Forhandling om Sagen. Hvad nu disse Billighedskrav angaaer, skal jeg bemærke, at et af dem vilde Regjeringen neppe nogenstunde have kunnet erkjende, netop det, som der her særlig er Tale om. Det andet Billighedskrav var derimod allerede tidligere fremhævet af Regjeringen selv, og det lod sig forudsee, at det undgik man paa ingen Maade, men jeg troer nok, at ved en Gjennemførelse, hvor der er fjernet 82 Bygninger, og der af de fremtvungne Fjernelser ikke findes at fremstaae andre Billighedskrav mod Statskassen end de to her nævnte, hvoraf Regjeringen kun anerkjender det ene, nemlig det paa 2,000 Rd., har Regjeringens Forhold ikke været af den Natur, at det skulde være nødvendigt for Rigsdagen at stride ind og standse den. Jeg haaber ikke, at Rigsdagen nogenstunde vil komme til at stride ind i Udøvelsen af den Myndighed, som efter Forsætningen tilkommer Regjeringen, men skal det nogenstunde skee, haaber jeg, at der vil være en mere alvorlig Anledning dertil end denne. Det Tilfælde, som særlig har givet Anledning til denne Controvers, er, som jeg antager, en Bygning, der tilhørte Bøssmager Slerons Bo, og som var Gjenstand for det Indstillingspunkt, der nu er taget tilbage. Med Hensyn til dette Tilfælde var nu Forholdet saaledes, at dette Bo selv havde samtykket i og lovet at fjerne Bygningen til 1ste Mai, naar den maatte blive staaende til den Tid. Her foreligger der nemlig en Slags Dvereenkomst af 4de Novbr., hvori dette Bo tilbød, at vi skulde blive færdige, naar Byg-